

Hloupost a pokrytectví greendealistů

 radiouniversum.cz/marketa-sichtarova-hloupost-a-pokrytectvi-greendealistu

Markéta Šichtařová

Text 22.8.2024 5 min Přehrát

#Peníze

Tématem, které v České republice ovládlo eurovolby, se stala elektromobilita. Mezi lidmi převažuje dojem, že elektromobilita je aktuálně vnucována spotřebitelům až moc rychle a až moc násilně. Většina lidí na ní ale principiálně nic špatného nevidí.

Tenhle názor je v zásadě správný, a i já bych jej podepsala za jedné podmínky – totiž kdyby elektromobilita byla chápána jako jeden z různých možných pohonů a kdyby nebyla spojována s vizí takzvané uhlíkové neutrality. Jakmile však začneme tlačit představu uhlíkové neutrality a současně elektromobility jako jediné možné, už jsme někde docela jinde.

Elektromobilita totiž není „tak trochu násilně“ spotřebiteli předkládána. Je vnucována VELMI násilně a totálně v rozporu s energetickými a fyzikálními možnostmi ekonomiky. Nejen že česká ekonomika není připravená. Vtip je v tom, že ani připravená být nemůže. Nejde to. Elektromobilita může fungovat jako malý segment v rámci celkové mobility; je možné, aby v nějaké zemi jezdila auta na spalovány, na elektřinu, na vodík – a to vše vedle sebe. Ale není technicky možné zrealizovat to, co EU zamýšlí, totiž přechod na nulové emise a v rámci pokusu o nulové emise zavést elektromobilitu. To prostě energeticky nevychází. Abych kolem toho dlouho nekroužila, vyjasníme si pozice hned na začátku:

Nulové emise, kvůli nimž zavádíme elektromobilitu, jsou jako perpetuum mobile – jenom fantasmagorická představa daná energetickou nevzdělaností. Abychom hypoteticky docílili uhlíkové neutrality, museli bychom plně přejít na obnovitelné zdroje.

V tomto ohledu hraje klíčovou úlohu něco, co se označuje jako EROI: totiž podíl vložené a zpět získané energie. Třeba taková větrná elektrárna má průměrné EROI kolem 4, možná 5, je-li postavená na břehu Baltského moře. Anebo také třeba jenom 3 i méně, stojí-li uprostřed České republiky. V každém případě tato větrná elektrárna je hluboko pod úrovní 7, kterou můžeme považovat za bod zlomu, kdy se výroba energie začíná rentovat. Neboli je energeticky nerentabilní. Za svou životnost vyprodukuje tak malé přebytky energie ve srovnání s tím, co jsme do ní museli vložit, že se její výstavba energeticky nevyplácí. Sotva energeticky uživí samu sebe a kousek infrastruktury na svou stavbu, ale už neprodukuje energetické přebytky, kterými by mohla napájet elektromobily. Nebo neumožní vyrobit cement na stavbu infrastruktury pro provozování elektroaut.

A to ještě není vše. Taková větrná nebo solární elektrárna nemá dostatečnou ještě další klíčovou veličinu, takzvaný energetický gradient neboli spád, tedy schopnost změny energie. Větrná elektrárna nemá dostatečný energetický gradient k tomu, aby dokázala vyprodukovat kupříkladu ocel na výrobu sebe sama. Nebo na výrobu elektroauta.

Ovšem vedlejším produktem výstavby této elektrárny, která se nevyplatila, je zbytečné vydrancování přírodních zdrojů a vydrancování fosilních paliv na její výstavbu. I kdybychom za sebe zřetězili tisíc větrníků, nijak si nepomůžeme, protože tím se jejich energetický gradient nijak nezvětší. Jinými slovy, bez fosilních paliv nepostavíme obnovitelné zdroje. Bez fosilních paliv nevyrobíme elektroauta.

Konec utopie. Elektroauta jsou tlačena, abychom přešli na nulové emise CO₂. Ale s nulovými emisemi CO₂ nejsme schopni vyrábět a provozovat elektroauta. Bez fosilních paliv prostě větrníky, soláry, elektroauta neexistují. Chování bankovního sektoru, velkých

korporací, vlád, Evropské komise, Evropského parlamentu, environmentalistů, progresivistů, kteří nám tlačí ESG, je tedy hluboce iracionální, nevýslovně hloupé a lživě pokrytecké.

Všechny příspěvky s Markéta Šichtařová

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.